

Підсумкове контрольне Завдання до ЗМ 3

Прочитайте текст, дайте письмову характеристику його лексичному складу:

- 1) Знайдіть у тексті запозичення і, використовуючи словники іншомовних слів, укажіть мову-джерело та значення в контексті.
- 2) Якими щодо активності вживання є слова з тексту *благословити, мужі, незримий, багатство* (Знайдіть речення з ними)? Обґрунтуйте думку.
- 3) Знайдіть у тексті речення зі словами *довкруг, задля, халупа*. Які їхні значення? (Див. тлумачні словники). До якої з груп лексики щодо використання їх слід віднести?
- 4) Виберіть із тексту 5 емоційно-забарвлених слів, використовуючи тлумачні словники, вкажіть характер стилістичних позначок, які властиві обраним лексемам (інтим., уроч. тощо).
- 4) Чи є в тексті слова спеціальної лексики? Наведіть приклади.
- 5) Які функції виконує текст, який відтінок відчутний у ньому, який стиль він представляє?
- 6) Які в ньому є стилістичні фігури, образні засоби?
- 7) У чому особливість цього тексту?
- 8) Хто звертається до читача, на вашу думку?
- 9) Яку назву ви дасте цьому тексту?

Текст для аналізу

Я народилася місячної живої ночі в хаосі звуків.

З цього сум'яття раптом виникла мелодія – напрочуд наспівна, горда й емоційна. Вона була неначе вибух у холодній нічній тиші. Вона розлилася довкруг зоряним небом.

І я попливла над світом.

Мою долю визначили поет і композитор. Народжена між зірками, що так нагадували очі жінок, я співала про нещасливу любов.

Двоє тих, хто благословив мою появу на світ зимової ночі, кохали одну жінку, проте красуня була далеко від них.

Я несла важкі чоловічі сльози.

Я звучала в убогих халупах і мармурових палацах. Мене дарували одне одному закохані. Я допомагала долати розпуку.

Я несла в собі тугу великого кохання. Я примушувала плакати сивих мужів і холодних жінок і заколисувала молодят.

Де тільки я не побувала, чого не побачила! Проте ніяк не знаходила тієї жінки, задля якої мене створили.

І раптом я знайшла її!

Ці водоспадні коси, ці очі-зірки, ці витончені смагляві руки, ця дивна тендітність, підкреслена сріблястою сукнею.

Я виплеснула їй свою душу. Моя мелодія стогнала, билася в тісній приміщенні, викочувалася на вулицю. Нічого вищого за мене не було у ті хвилини.

І жінка у відчай простягла до мене – незримі – руки.

У неї було все – багатство і дивовижна врода. Але ніхто не зрозумів, що радість свою вона лишила далеко звідси.

Я лише раз співала тій, заради кого народилась.